

hvilke man kan sige, at de ikke ønske at faae en Fiskerilov. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vedtjendte sig aabent, at han er overmaade glad ved, at en saadan hidtil ikke er gennemført, og det ærede Medlem sagde yderligere, at han ikke kunde gaa ind paa Lovforslaget. Han karakteriserede det som et Forslag, der overdrog Indenrigsministeriet dominium absolutum paa hele Fiskerionraadet i Forbindelse med Justitsministeren, Politimestrene og Fogderne. Det var ikke meget loftende Udsigter hverken for Thinget eller for Fiskerne med Hensyn til denne Sags Fremme. Det ærede Medlem mente ogsaa, at man kunde vente, til Præster og Degne blive enige, om jeg forstod ham ret. Det vil vistnok være længe, ja at skulde vi vente, til den Slags Udsigter blive fyldestgjorte, tror jeg, at det vil blive for længe. En Appæl, som det ærede Medlem ønsker til Fiskerbefolkningen, er jeg aldeles ikke bange for, men om man kan finde en Form for, hvorledes man skal faae Fiskerbefolkningen i Tale, er et andet Spørgsmaal; det er næppe saa let at faae et fuldt gyldigt Udtryk for, hvad Fiskerbefolkningen mener. Det ærede Medlem, som ellers har fulgt saa nøie med den Slags Forhold, fremhævede som noget ganske særligt, der talte mod Lovforslaget, at Fiskeriet er gaaet overordentlig meget frem i de sidste Decennier (Leth: Sal). Ja, det er ganske vist, men hvad er Grunden dertil, og hvad beviser det? Beviser det, at vi ikke ere inde paa Kobbefiskeri? Grunden dertil er ganske sikkert, at vi have faaet større og bedre Vaade og bedre og større Redstaber — og tilbøielig bidraget herfra til at faae det — og fremfor Alt sikkrere og bedre Afsetning. Hvis ærede Medlemmer ville tænke nogle Martier tilbage, hvorledes Bestyrelsens Afsetning da var, og hvorledes Udbyttet nu findes pr. Fernbane til Berlin, er det indlysende, at Fiskeriet maa have udviklet sig, men det beviser ikke, at der ikke har været drevet Kobbefiskeri, men tværtimod at Fristelsen dertil har været saa meget større. Det kan i alt Fald ikke slaa mig videre. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds mente, at den Indrømmelse, der foreløbig er gjort med Hensyn til Bornholm, og som jeg omtalte forleden, og som jeg fastholder, har været i Bornholms og det Heles Interesse, strider mod Afstaler, der ere skete her tidligere ved Bevillinger til Kontrol med Fiskeriet. Jeg tror, at det ærede Medlem feiler ganske deri. Jeg fastholder i alt Fald, at det er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem opholdt sig ogsaa ved Aalegaard og Aalefiskeri i det Hele. Jeg kan i den Henseende ligesom sidst henholde

mig til, hvad det ærede Medlems Sidemand (Thorup) udtalte. Naar det ærede Medlem ret vil læse § 3 i Lovforslaget, tror jeg, at den dog egentlig indrømmer temmelig Meget. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i at beklage sig over, at der i denne Paragraf er givet temmelig klare Bestemmelser, og jeg tror ogsaa omtrent, saaledes som det bør være.

§ 5, som det ærede Medlem og ogsaa det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) særligt har rørt ved, frembyder, som jeg har fremhævet, store Vanstieligheder; thi at komme til at expropriere i Privates Interesse, er en temmelig alvorlig Sag. Men jeg behøver ikke at gjentage det, som jeg udtalte forleden Dag derom. Derimod er der nogle andre Bemærkninger af lidt større Interesse, som jeg skal tillade mig at besvare. Med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Aberg) kan jeg være ganske enig, naar han betegner det saaledes, at Fiskerne ønske og Lovgivningsmagten bør give en fornuftig Begrændsning af Fiskeriet, for at forebygge Opfiskning. Andre ærede Medlemmer have sagt, at vi bør modsætte os Kovdriften. Det bliver jo i Virkeligheden det Samme. Det nævnte ærede Medlem mente, at man var gaaet for vidt med Hensyn til Spørgsmaalet om Vedtægterne, og ønskede i Stedet derfor Lovbestemmelser fastsatte, dels ogsaa Simfjordsbestemmelserne overførte paa de særlige lukkede Vaade, Sunde, Fjorde osv. Det er selvfølgelig en Veie, man kan gaa, men jeg skal gjentage, hvad jeg sagde forleden, og hvad jeg tror, ærede Medlemmer ikke ret have set, at den Veie, man er gaaet, med at opgive Masteviddebestemmelserne gjør, at der maa blive Vedtægter, det kan ikke saaledes blive en frivillig Sag. Naar man i det Hele taget vil have begrændsende Bestemmelser for Indvandene, maa der blive Vedtægter, og derfor er Sagens Stilling en ganske anden nu end i det sidste Lovforslag. En Fremgangsmaade, man kunde vælge i Stedet for at give Vedtægter, er den, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Aberg) pegede paa, at man kan give Lovbestemmelser i Stedet for, men saa binder man jo i langt høiere Grad, og saa kan man ikke i samme Grad tage de særlige Forhold, det ene eller det andet Sted, i Betragtning. Det er en Selvfølge. Det er Noget, man kan gjøre, men om det er en bedre Veie, er et andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) mente, at det ikke rigtig blev til Noget med det udgaende